

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr. 9737/25.07.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 50957/28.07.2025, formulată de, cu sediul social în localitatea, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator, împotriva comunicării privind rezultatul procedurii nr. 3183/18.07.2025 și a raportului procedurii nr. 3178/18.07.2025, emise de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în localitatea, în cadrul procedurii de atribuire simplificată, a contractului de achiziție publică având ca obiect, s-a solicitat:

- admiterea contestației;
- anularea comunicării privind rezultatul procedurii nr. 3183/18.07.2025 și a raportului procedurii nr. 3178/18.07.2025, în ce privește declararea ca inacceptabilă și neconformă a ofertei depuse de, precum și a tuturor actelor subsecvente acestora;
- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei depuse de, cu respectarea prevederilor legale.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică comunicarea privind rezultatul procedurii nr. 3183/18.07.2025 și raportul procedurii nr. 3178/ 18.07.2025, emise de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele amintite.

În fapt, contestatorul prezintă un scurt istoric cu privire la modul de desfășurare a procedurii de atribuire, susținând faptul că aceasta a mai fost contestată într-o etapă anterioară de către Asocieria, iar prin Decizia nr. 1709/C2/1808/19.06.2025, CNSC a dispus anularea parțială a raportului și reevaluarea ofertei

În consecință, susține contestatorul, autoritatea contractantă a reluat procedura de evaluare și a solicitat clarificări suplimentare, care au avut ca obiect lămurirea punctuală a trei aspecte din propunerea financiară: justificarea reducerii consumurilor de manoperă; justificarea costului orar pentru automacara și justificarea distanțelor de transport.

Ulterior, arată contestatorul, prin comunicarea nr. 3183/18.07.2025 și raportul procedurii nr. 3178/18.07.2025, comisia de evaluare a declarat oferta, ca fiind inacceptabilă și neconformă.

Față de acest rezultat, contestatorul apreciază că decizia autorității contractante, de declarare ca inacceptabilă și neconformă a ofertei sale, este nelegală și netemeinică, motivat de următoarele:

1. Eroarea materială privind calculul CAM - justificarea costului orar pentru Automacara:

Potrivit contestatorului, în primul răspuns la clarificări (nr. 5544/09.05.2025), societatea sa a prezentat o structură detaliată pentru costul automacaralei, unde, dintr-o eroare materială de redactare, s-a utilizat un procent de 0,025% pentru CAM, în loc de 2,25%, însă urmare a solicitării punctuale din reevaluare, prin răspunsul nr. 8907/10.07.2025, a recunoscut și corectat această eroare, arătând că impactul financiar este unul infim (11,20 lei la nivelul întregului contract) și a propus ca această diferență să fie considerată acoperită din alte capitole bugetare.

Însă, susține contestatorul, autoritatea contractantă a reținut în mod eronat că acest demers constituie o modificare nepermisă a ofertei și o încălcare a legalității care atrage respingerea automată, această concluzie, fiind în opinia sa, profund nelegală.

În opinia contestatorului, decizia autorității contractante de a respinge oferta pe motivul unei erori materiale în calculul CAM este profund nelegală, fiind rezultatul unei ignorări deliberate a procedurilor legale menite tocmai să remedieze astfel de situații și a unei aplicări excesiv de formaliste a legii.

Mai notează contestatorul faptul că, în răspunsul la clarificări nr. 8907/10.07.2025, după corectarea calculului CAM, societatea sa a arătat că noul cost real al utilajului este de 150,78 lei/oră, iar pentru a confirma că prețul unitar ofertat inițial, de 150,00 lei/oră, rămâne neschimbat și sustenabil, a adăugat următoarea notă explicativă: „Nota: diferența de +0,78 lei față de tariful ofertat este acoperită din rezerva de neprevăzute (1 %) și nu modifică prețul total al ofertei.”

Însă, comisia de evaluare a interpretat această notă în sensul că, ... ar încerca să facă o realocare bugetară, mutând fonduri dintr-

un capitol distinct al ofertei generale (o pretinsă „*rezervă de neprevăzute*” a contractului) pentru a acoperi o gaură în prețul unui utilaj, interpretare care, în opinia sa, este profund eronată.

2. Cu privire la pretinsa modificare a propunerii tehnice și subevaluarea costurilor de transport:

Potrivit contestatorului, decizia comisiei de evaluare de a respinge oferta pe motivul unei *pretinse* modificări a ofertei și a unei *grave* subevaluări a costurilor de transport este profund nelegală, întrucât aceasta a confundat două articole de deviz distincte, atribuind în mod eronat o justificare tehnică de la un articol la celălalt.

În realitate, susține contestatorul:

- justificarea care menționa o autobasculantă de 24 de tone a fost prezentată în primul răspuns la clarificări (nr. 5544/09.05.2025) și se referea exclusiv la articolul de deviz *TRA01A05P* - „*Transportul rutier al pământului sau molozului*”.

- justificarea care a detaliat calculul folosind o autobasculantă de 16 tone a fost prezentată în al doilea răspuns la clarificări (nr. 8907/10.07.2025) și se referea exclusiv la articolul de deviz *TRA01A10* - „*Transportul rutier al materialelor, semifabricatelor*”.

Prin urmare, subliniază contestatorul, nu a existat nicio modificare a vreunui parametru tehnic pentru același articol de deviz, comisia extrăgând o informație tehnică dintr-o justificare anterioară, aferentă unui articol de lucrare complet diferit (transport de pământ), pe care a comparat-o în mod eronat cu justificarea ulterioară, aferentă altui articol (transport de materiale).

3. Cu privire la nelegalitatea respingerii justificării pentru reducerea consumurilor de manoperă:

Contestatorul este de părere că decizia comisiei de evaluare, de a respinge justificarea pentru reducerea consumurilor de manoperă, este nelegală și echivalează cu o lipsă de evaluare reală a probelor depuse. Comisia a ignorat în mod deliberat cadrul legal care guvernează normarea în construcții, a respins fără o analiză de fond un dosar tehnic detaliat și a penalizat tocmai eficiența și competitivitatea pe care legislația achizițiilor publice ar trebui să le încurajeze.

Potrivit contestatorului, reducerea de manoperă propusă de societatea sa nu este o subevaluare, ci o consecință directă și inevitabilă a progresului tehnologic, o reflectare a investițiilor în eficiență pe care orice autoritate contractantă modernă ar trebui să o încurajeze, iar respingerea justificării ca fiind bazată pe „*productivități asumate, nedemonstrate*” este o afirmație în totală contradicție cu realitatea documentară și demonstrează o evaluare superficială, răspunsul la clarificări incluzând o anexă tehnică de peste 50 de pagini cu calcule detaliate, nu o simplă declarație generică.

Punctul culminant al evaluării eronate a comisiei, notează contestatorul, este concluzia privind existența unei „*contradicții majore*”

între menținerea numărului de ore de funcționare a utilajelor și reducerea cu 15% a manoperei aferente, însă această concluzie nu este doar nefondată, ci denotă o înțelegere superficială și fundamental greșită a tehnologiei de construcții și a modului în care se structurează costurile.

Potrivit contestatorului, raționamentul comisiei pornește de la o premisă falsă: aceea că orele de manoperă sunt direct și inflexibil proporționale cu orele de funcționare ale utilajelor, însă această premisă era valabilă în contextul tehnologic din 1981, dar este complet depășită astăzi.

Astfel, precizează contestatorul, orele utilajelor (finisor piatră, basculante, cilindri compactor) nu se reduc - ele depind de cantitatea de material, nu de productivitatea echipei umane, iar justificarea reducerii se aplică exclusiv asupra manoperei umane, nu asupra ciclului mecanizat, astfel:

- orele de funcționare ale utilajului sunt determinate de cantitățile fizice de lucrări din proiect. Un finisor trebuie să parcurgă întreaga suprafață a drumului, un excavator trebuie să sape întregul volum de pământ. Timpul total necesar pentru ca mașina să proceseze aceste volume fizice este cel reflectat în Formularul C8. Acest timp poate fi redus doar prin creșterea vitezei de lucru, dar numărul total de ore necesar pentru finalizarea cantității de lucrare rămâne un reper.

- orele de manoperă reprezintă efortul uman necesar pentru a opera și a sprijini funcționarea utilajului. Un autogreder modern, echipat cu sistem de ghidaj GPS, execută lucrări de profilare la o precizie de centimetri în mod automatizat. Acesta elimină complet nevoia unei echipe de 2-3 muncitori și a unui topograf care, în tehnologia clasică, ar fi petrecut ore întregi pentru a monta și a muta țărugi și sfori de ghidaj. Utilajul funcționează același număr de ore pentru a profila drumul, dar o face fără asistență umană constantă. Economia de manoperă este, așadar, masivă.

Prin urmare, arată contestatorul, nu există nicio contradicție, situația în care orele de funcționare a utilajelor rămân constante, în timp ce orele de manoperă se reduc, nefiind o anomalie, ci dovada incontestabilă a eficienței tehnologice.

Concluzionând, autorul contestației susține că, cele 19.079,83 ore ofertate de societatea sa sunt aliniate în productivitatea demonstrată, iar justificarea nu este una „*asumată*”, ci rezultatul unui calcul tehnic. De asemenea, creșterea productivității de la 0,3 la 0,4 mc/oră/om nu este arbitrară, aceste elemente demonstrând că reducerea manoperei nu este o subevaluare, ci o reflectare corectă a transferului efortului de la om la mașină, un principiu de bază al eficienței în construcțiile moderne.

În drept, se invocă dispozițiile legale referite în cuprins, principii de drept și jurisprudență relevantă, inclusiv Legea nr. 101/2016, Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 3520/04.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 52903/04.08.2025, ..., în calitate de autoritate contractantă, solicită respingerea în totalitate a contestației formulate de, ca fiind neîntemeiată și nelegală, și menținerea ca legale și temeinice a comunicării rezultatului procedurii nr. 3183/18.07.2025 și a raportului procedurii nr. 3178/18.07.2025.

După ce, în prealabil, prezintă un istoric al procedurii în cauză, autoritatea contractantă prezintă argumente menite să combată criticile contestatorului.

Totodată semnalează faptul că în cele 20 de pagini ale contestației, ofertantul *nu aduce nici o critică* a concluziei cu privire la Neconcludenta Justificării Costurilor de Mobilizare, aspecte detaliate la pag. 6-7 din Comunicare (subcapitolul 2- punctul c) Neconcludenta Justificării Costurilor de Mobilizare).

Ori, în opinia achizitorului, o contestație nu poate fi admisă, fiind lipsită de interes legitim, dacă ofertantul exclus nu contestă toate motivele de respingere reținute de comisia de evaluare.

Mai exact, dacă unele motive de excludere/anulare a ofertei nu sunt atacate, însă există motive necontestate ce justifică respingerea, contestația trebuie respinsă ca lipsită de interes, deoarece anularea doar parțială nu schimbă situația faptică a excluderii.

O contestație trebuie să combată, în opinia autorității, contractante, integral, *toate* motivele comunicate formal de achizitor, în lipsa acestei abordări, Consiliul neputând anula selectiv decizii, iar petentul rămâne oricum în afara procedurii de atribuire

De asemenea, susține autoritatea contractantă, la acest moment, nu se pot aduce critici noi deoarece acestea ar fi inadmisibile conform art. 21 alin. 3 din Legea 101/2016 „Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare si/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia”.

Potrivit autorității contractante, din analiza contestației, criticile aduse sunt următoarele: Eroarea materială privind calculul CAM - justificarea costului orar pentru Automacara; Pretinsa modificare a propunerii tehnice și subevaluarea costurilor de transport și Nelegalitatea respingerii justificării pentru reducerea consumurilor de manoperă, însă în urma analizării integrale a contestației nu se regăsește atacată concluzia autorității contractante cu privire la „*Neconcludenta Justificării Costurilor de Mobilizare*”, iar prin neatacare, conform principiului securității juridice, această concluzie a rămas definitivă.

În cazul în care se respinge această excepție, precizează autoritatea contractantă, analiza răspunsului contestatorului cu privire la justificarea costurilor de mobilizare pentru utilajul „*Automacara*” relevă o abordare fundamental viciată, evazivă și neconformă cu obligația de transparență.

Semnaleză autoritatea contractantă faptul că, în loc să prezinte un calcul clar și o alocare precisă, ofertantul a oferit două *alternative vagi* și conceptual greșite: 1. „parte din aceste costuri pot fi considerate inclusiv în cheltuielile indirecte”; 2. „mobilizarea este parțial amortizată în costurile anuale de întreținere, amortizare și logistică internă”, justificări inacceptabile din următoarele motive:

- Evaziune și Lipsă de Transparență: Formularea „*pot fi considerate*” indică o posibilitate, nu o certitudine. Comisia de evaluare nu poate evalua o posibilitate, ci trebuie să evalueze un fapt. Ascunderea unui cost direct într-o categorie generică, fără a-i preciza valoarea, încalcă principiul transparenței.

- Falacia Conceptuală și Contabilă: A susține că un cost direct și real, precum transportul unui utilaj la șantier, este „*amortizat*” este o aberație conceptuală. Costul de mobilizare este o cheltuială directă, specifică unui contract, în timp ce amortizarea este un procedeu contabil de eşalonare a valorii unui activ pe durata sa de viață. Confuzia acestor noțiuni demonstrează o lipsă de rigoare în fundamentarea ofertei.

Pentru toate motivele expuse mai sus, autoritatea contractantă solicită Consiliului respingerea contestației formulate de, ca fiind vădit neîntemeiată și menținerea în totalitate a actelor emise.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin adresa nr. 53948/C2/2833/06.08.2025, în considerarea dispozițiilor art. 20 coroborate cu cele ale art. 15 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul a solicitat contestatorului punctul de vedere față de excepția lipsei de interes, invocată de, prin punctul său de vedere nr. 3520/04.08.2025, înregistrat la Consiliu sub nr. 52903/04.08.2025.

Contestatorul a răspuns solicitării prin adresa nr. 10642/11.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 55432/12.08.2025, arătând următoarele:

Interesul procesual se apreciază la momentul sesizării Consiliului și vizează aptitudinea cererii de a produce un folos practic prin anularea actului pretins vătămător și obligarea la reevaluare.

În cauză, ... a fost exclusă, iar petitul contestației tinde la anularea comunicării/raportului și la reevaluarea ofertei - remediu apt, în abstract, să schimbe situația juridică a contestatorului.

A invoca „*lipsa de interes*” pe motiv că ar subzista un alt temei echivalează cu o apărare pe fond („*rămâne un motiv suficient*”), nu cu o veritabilă excepție de admisibilitate. Teza autorității confundă filtrul de admisibilitate cu soluția pe fond, transformând analiza utilității cererii într-o antepunțare asupra caracterului „*autonom și decisiv*” al unui motiv. Or, o astfel de discuție aparține exclusiv examinării pe fond.

Substanța clarificării nr. 2 (în reevaluare) a cuprins, în mod unitar, două elemente ale aceleiași problematici privind utilajul automacara: (i) corectitudinea CAM și (ii) identificarea/justificarea costurilor de

mobilizare, chiar comunicarea rezultatului și punctul de vedere al autorității reproducând această structură a solicitării de clarificări.

Comunicarea oficială a rezultatului plasează „*Neconcludența justificării costurilor de mobilizare*” în același capitol tehnico-financiar cu CAM, accentuând că este vorba de modul de fundamentare al costului orar și al alocărilor aferente utilajului, nu de un capăt distinct de respingere desprins din altă materie.

Contestația a atacat ansamblul raționamentului autorității privind automacarua (blocul CAM/structură cost și consecințele asupra transparenței prețului), precum și celelalte teme ale clarificării (transport, manoperă), solicitând anularea comunicării și reevaluarea integrală. Așadar, critica vizează nucleul deciziei de respingere referitoare la același pachet de probleme, în care „*mobilizarea*” este un sub-element.

A prezenta „*mobilizarea*” ca motiv autonom, susceptibil să supraviețuiască oricărei alte corecții, este o construcție artificială a autorității, generată de felul în care aceasta a ales să redacteze concluziile, nu de realitatea obiectului clarificărilor ori de structura contestației. Chiar autoritatea a inserat „*mobilizarea*” în capitolul despre automacara/CAM și a legat-o de aceeași analiză a transparenței costului, ceea ce confirmă caracterul său instrumental, nu autonom.

Având în vedere cele mai sus expuse, contestatorul solicită:

- respingerea excepției lipsei de interes, ca neîntemeiată.
- analiza pe fond a contestației, cu examinarea unitară a blocului „*automacara (CAM/structură cost/mobilizare)*” în corelație cu temele „*transport*” și „*manoperă*”, așa cum au fost puse în discuție prin clarificarea nr. 2 și prin motivele contestației.

..... a constituit cauțiunea în cuantum de lei prin recipisa de consemnare nr. din data de 01.08.2025, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 2748/07.08.2025.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire simplificată, a contractului de achiziție publică având ca obiect, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr., la care a anexat documentația de atribuire, valoarea estimată fiind de 4.949.782,78 lei, fără TVA.

Potrivit documentului „Declarație de participare”, publicat în SEAP, asociat anunțului de participare, în cadrul procedurii au fost primite 5 oferte, iar, ulterior evaluării acestora, a fost întocmit raportul procedurii nr. 2353/15.05.2025, în cuprinsul căruia s-a reținut modul de desfășurare al procedurii, respingerea a 3 oferte și motivele care au stat

la baza acestei decizii, precum și desemnarea ofertei depuse de, câștigătoare a procedurii.

Nemulțumit de această decizie a autorității contractante, ... a formulat contestația soluționată prin decizia nr. 1709/C2/1808/19.06.2025 în sensul admiterii ei, cu consecința obligării autorității contractante la reevaluarea ofertei

Ulterior, autoritatea contractantă a emis raportul procedurii nr. 3178/18.07.2025 în cuprinsul căruia, în plus față de cele consemnate inițial, a reținut respingerea ofertei, motivele care au stat la baza acestei decizii, precum și desemnarea ofertei depuse de, câștigătoare a procedurii.

Împotriva acestui rezultat, ... a formulat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă.

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va analiza cu prioritate excepția lipsei de interes a, invocată de autoritatea contractantă pe motiv că, prin contestație, nu sunt combătute toate motivele de respingere reținute în sarcina ofertei contestatorului și comunicate acestuia, potrivit adresei nr. 3183/18.07.2025.

Astfel, Consiliul reține că, prin adresa de comunicare a rezultatului procedurii nr. 3183/18.07.2025, autoritatea contractantă a adus la cunoștința contestatorului motivele care au condus la respingerea ofertei sale ca inacceptabilă și neconformă, în temeiul art. 134 alin. (6), art. 136 alin. (3), art. 137 alin. (3) lit. c) din HG nr. 395/2016 și art. 210 alin. (4) din Legea nr. 98/2016.

Printre motivele de respingere enunțate de autoritatea contractantă, se regăsește și cel privind *Justificarea costului orar pentru automacara*, la pag. 6 din comunicarea rezultatului fiind expusă analiza neconcludenței *Justificării Costurilor de Mobilizare*, comisia apreciind că justificările primite sunt inacceptabile din mai multe considerente pe care înțelege să le prezinte detaliat, concluzionând că răspunsul la clarificări...eșuează complet în a justifica în mod transparent și concret costurile de mobilizare.

La pag. 7 a comunicării amintite, comisia de evaluare consemnează următoarele:

Răspunsul dumneavoastră privind costurile de mobilizare este neconcludent nu pentru că valoarea ar fi mare sau mică, ci pentru că este netransparent, evaziv și bazat pe o logică economică și contabilă eronată. Ați eșuat în a vă îndeplini obligația de a demonstra, prin date concrete și verificabile, că ați identificat, calculat și acoperit un cost direct, esențial pentru execuția contractului.

Prin urmare acest punct al propunerii dumneavoastră financiară rămâne nejustificat, contribuind la concluzia generală privind neconformitatea și inacceptabilitatea ofertei.

Prin contestația cu a cărei soluționare a înțeles să investească Consiliul, contestatorul s-a limitat în a combate, în argumentarea

modului defectuos în care consideră că autoritatea contractantă a realizat evaluarea clarificărilor ofertei sale, doar parte dintre motivele de respingere reținute de comisia de evaluare, printre care nu se regăsește și cel mai sus enunțat.

Aplicabile speței sunt prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 având conținutul Consiliul examinează din punct de vedere a legalității și temeiniciei, actul atacat, potrivit cu care măsurile necesare pentru remedierea actelor care afectează procedura de atribuire nu pot fi interpretate ca o posibilitate de a-și depăși competența în soluționare, fiind ținut de limitele investiției. În acest sens, legiuitorul a prevăzut ca în cuprinsul contestației să se regăsească motivarea în fapt și în drept a acesteia (art. 10 lit. f din Legea nr. 101/2016), părțile având obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod concret și complet, fără a denatura sau omite informațiile care le sunt cunoscute (art. 15 alin. 2 din același act normativ). Dreptul și obligația invocării tuturor aspectelor de nelegalitate ale procedurii revin participanților la procedură, care au interes în constatarea neconformității actelor entității contractante cu dispozițiile legale.

Principiul disponibilității, aferent procedurii civile comune, care completează procedura jurisdicțională, presupune că instanța va statua în limitele obiectului stabilit prin cererea de chemare în judecată, pronunțându-se asupra a tot ceea ce s-a cerut, dar, în același timp, doar asupra a ceea ce s-a cerut, neexistând o obligație pentru Consiliu de a examina contestația pentru alte motive decât cele regăsite în contestația primită.

Or, astfel cum a fost reținut mai sus, prin contestația sa, ... a combătut doar în parte motivele de respingere legate de răspunsurile la clarificări din data de 10.07.2025, nefiind identificată nicio referire la concluzia comisiei de evaluare redată mai sus, privind justificarea *costurilor de mobilizare*, care a stat și ea la stabilirea caracterului neconcludent al răspunsului ce a condus la respingerea ofertei.

Susține contestatorul în apărarea sa că respectivele concluzii ale comisiei de evaluare „neatacate” nu reprezintă un capăt autonom, ci o parte integrantă a aceluiași bloc de clarificare, iar contestația sa a atacat ansamblul raționamentului autorității privind automacaráua, precum și celelalte teme ale clarificării, solicitând anularea comunicării și reevaluarea integrală, astfel că, după cum se arată, *critica vizează nucleul deciziei de respingere referitoare la același pachet de probleme, în care mobilizarea este un sub-element*.

De asemenea, susține contestatorul că mobilizarea nu este un capăt autonom de respingere, ci sub-componentă a aceleiași clarificări privind structura costului automacarálei, împreună cu CAM.

Față de aceste apărări, se impune a fi precizat faptul că situația *costurilor cu mobilizarea* au format obiectul unei clarificări de sine

stătătoare, aferentă punctului 2 al adresei nr. 3088/09.07.2025, punct referitor la *Justificarea costului orar de funcționare pentru Automacara*:

În anexa la răspunsul dumneavoastră (pag. 36), ați prezentat o structură de cost pentru automacara, oferită la 150 lei/oră.

Vă solicităm să detaliați următoarele elemente din acea structură de cost:

- **Costul cu personalul de deservire:** Ați indicat "Mașiniști (deservenți) utilaj: 28 lei/oră + 0,025% (CAM) = 28.01 lei/oră". Vă rugăm să detaliați modul de calcul al Contribuției Asiguratorii pentru Muncă (CAM), având în vedere că procentul legal este de 2,25%, și să demonstrați respectarea cerințelor legale privind costul CAM, respectiv privind respectarea legislației muncii.
- **Costurile de mobilizare:** Nota (2) a solicitării noastre inițiale cerea includerea "Costurilor de aducere/transport la și de la organizarea de șantier". În structura de cost prezentată de dumneavoastră nu am identificat acest element al răspunsului. Vă rugăm să indicați, în baza informațiilor transmise prin , Adresa cu nr. 5544/09.05.2025, să clarificați unde anume ați cuprins în răspuns acest cost și unde ați justificat această valoare.

la care ofertantul contestator a formulat un răspuns, conform adresei nr. 8907/10.07.2025, răspuns apreciat nesatisfăcător, după cum rezultă din comunicarea rezultatului procedurii, și care a condus, alături de alte aspecte, la încadrarea ofertei în categoria celor inacceptabile.

Consiliul nu poate fi însărcinat cu o verificare în integritate a unei oferte sau o supervizare a activității comisiei de evaluare, controlul său, după cum s-a arătat deja, fiind unul de legalitate prin prisma criticilor de pretinsă nelegalitate formulate.

Or, prin contestație, autorul acesteia nu combate în niciun fel următoarele motive de neconformitate reținute de autoritate în privința răspunsului la clarificări, alături de concluziile citate mai sus:

c) Neconcludența Justificării Costurilor de Mobilizare

Analiza răspunsului dumneavoastră cu privire la justificarea costurilor de mobilizare pentru utilajul „Automacara” relevă o abordare fundamental viciată, evazivă și neconformă cu obligația de transparență.

În loc să prezentați un calcul clar și o alocare precisă, ați oferit două alternative vagi și conceptual greșite:

1. „parte din aceste costuri pot fi considerate inclusiv în cheltuielile indirecte. ”

2. „mobilizarea este parțial amortizată în costurile anuale de întreținere, amortizare și logistică internă.”

Aceste justificări sunt inacceptabile din următoarele motive:

- **Evaziune și Lipsă de Transparență:** Formularea „pot fi considerate” indică o posibilitate, nu o certitudine. Comisia de evaluare nu poate evalua o posibilitate, ci trebuie să evalueze un fapt: costul a fost sau nu a fost inclus și justificat? Ascunderea unui cost direct într-o categorie generică, iară a-i preciza valoarea, încalcă principiul transparenței.

- **Falacia Conceptuală și Contabilă:** A susține că un cost direct și real, precum transportul unui utilaj la șantier, este „amortizat” este o aberație conceptuală. Costul de mobilizare este o cheltuială directă, specifică unui contract, în timp ce amortizarea este un procedeu contabil de eşalonare a valorii unui activ pe durata sa de viață. Confuzia acestor noțiuni demonstrează o lipsă de rigoare în fundamentarea ofertei.

O eventuală admitere a nelegalității motivelor de respingere criticate fără o criticare și analizare a tuturor motivelor regăsite în

comunicarea rezultatului procedurii, nu este în măsură să înlăture caracterul inacceptabil și neconform al ofertei, acest lucru putând fi posibil numai în situația în care Consiliul ar fi fost investit să se pronunțe asupra tuturor motivelor expuse de autoritatea contractantă, inclusiv cu privire la situația justificării costurilor de mobilizare.

Interesul de a promova o acțiune este definit ca fiind folosul practic urmărit de cel care a pus în mișcare acțiunea, respectiv oricare dintre formele procedurale ce intră în conținutul acesteia.

Or, păstrarea caracterului inacceptabil și neconform al ofertei contestatorului chiar în eventualitatea admiterii nelegalității unora dintre motivele de respingere echivalează cu lipsa folosului practic urmărit prin introducerea contestației.

În susținere, este invocată și practica judiciară, cu relevanță fiind amintită decizia CNSC nr. 734/C2/404/19.03.2025, prin care o soluție ca cea conturată mai sus a fost menținută de Curtea de Apel Bacău prin hotărârea nr. 357/13.05.2025, dosar nr. 259/32/2025.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept expuse, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, ca lipsită de interes, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția invocată de autoritatea contractantă și respinge, ca lipsită de interes, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.